

ברמה

עלון למידע - קיבוץ רמת יוחנן

חופש גדול שמת

ברכות לתלמידי חטיבות הביניים והתיכונים
שיצאו לחופש הגדול! ברכות לצוותי החינוך
ולהורים כמובן!

ברכות גם לתלמידי בתי הספר היסודיים ולצוות החינוכי, שיצאו
ממש בקרוב לחופשה!

מאחלים לכם קיץ מלא חוויות, מנוחה ומילוי
המצברים, שובו בביטחה ובמרץ לשנה הבאה!

ילדים בגבת

ילדים קטנים בגבת
מקדים כל ערב קצת
בחדר האכלי במעגל
זו קופצה וזה נפל.
"יו-ל-ל" ימין ושמאל
"יו-ל-ל" קטן גדול.
ועקשיו משמאל ימינה -
אורי שלומית'מה ורנה.

פניה

"ילדים בגבת", השיר שבו פניה ברגשטיין מספרת על הילדים שאהבה כל כך בקיבוצה.
זהו שיר הילדים הראשון שלה שהודפס. השיר הופיע לראשונה בעיתון "דבר לילדים"
29.1.1932

פרוטוקול ישיבת המזכירות – ועד ההנהלה

מספר 12 / 2019

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן

תאריך הישיבה: 26.5.2019

מספר חברי ועד ההנהלה: 13

שמות המשתתפים: אודי פלד, עידו שלם, לאה ז., שחר בראב, יגאל אופק, דורון ק., שחר שטייף, ישראל עוזרי, דניאל פרי, נוח בן-נחום, אודי ב.צ., אמן צ'ולה.

חסר: עירא יפה

משקיף: מיכאל שגיא

על סדר היום

1. אישור פרוטוקול ישיבה קודמת.
2. מינוי רב"ש (מוזמנים: אליעזר גוטמן, איתי כרמון, עומרי קמה, רם גל).
3. צוות לעדכון תקנון מענק כספי לפי ותק.

החלטות

1. אושר פרוטוקול ישיבה קודמת.
2. המזכירות שמעה/ראיינה את איתי כרמון (הרב"ש היוצא) ואת שני המועמדים שהציעו עצמם לתפקיד רב"ש: **רם גל ועומרי קמה** (כול אחד לחוד).
הוחלט להטיל על אודי לבדוק עם פלרם היתכנות פיצול המשרות: רב"ש הקיבוץ / קב"ט פלרם – באופן שלמשרת קב"ט פלרם ימונה אחד משני החברים דלעיל, ולא מישהו מעובדי פלרם היום או אדם חיצוני.
(לאה זבולון ואודי ב.צ. לא השתתפו בדיון ובהחלטה).
3. לצוות המונה את: **עירא יפה (מרכז), יורם יבור, שחר בראב, נוח ב.ג.**, צורפו עוד שני חברים: **מוטי חורש, תום ביטי**. הצוות מוסמך לצאת לדרך...

רשם - אודי

פרוטוקול ישיבת המזכירות – ועד ההנהלה
מספר 13 / 2019

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן

תאריך הישיבה: 2.6.2019

מספר חברי ועד ההנהלה: 13

שמות המשתתפים: אודי פלד, לאה ז., שחר בראב, יגאל אופק, דורון ק.,
 שחר שטייף, ישראל עוזרי, דניאל פרי, נוח בן-נחום, אודי ב.צ.,
 אמן צ'ולה, עירא יפה.

חסר : עידו ש.
משקיף : (מיכאל שגיא)

על סדר היום

1. אישור פרוטוקול ישיבה קודמת.
2. בחירת מזכיר/מנהל קהילה – **ארנון רוזמריין** (בהשתתפות ארנון רוזמריין).
3. הארכת מסלול צעירים: **נטע חורש, מור יריב, דפנה (מאירוביץ') ניר**.
4. סיכום נושא מינוי רב"ש.

החלטות

1. אושר פרוטוקול ישיבה קודמת.
 2. המזכירות שמעה המלצת צוות האיתור (לאה ז., יגאל, עידו ש., חסיק ברבר, לאה קוטלר, צור יריב) למנות את ארנון רוזמריין כמזכיר/מנהל קהילה. המזכירות שמעה/ראיינה את ארנון.
 - הוחלט :** לאשר את המלצת הצוות ולבחור בארנון רוזמריין כמזכיר/מנהל קהילה. ההחלטה תדווח לאסיפה. על פי הנוהל, יובא ארנון לאישור חוזר בהצבעה בקלפי בתום שנתיים מיום כניסתו לתפקיד.
 3. ישראל עוזרי הציג שלוש הבקשות. בהקשר זה התקיים דיון לגבי גיל סיום מסלול צעירים, והמלצת ועדת צעירים להאריכו עד גיל 32 (כולל גריעת ותק בעת קבלה לחברות). הדיון בהמלצת ועדת הצעירים ובבקשות יימשך בישיבה הבאה.
 4. הוחלט להחזיר לצוות (יגאל, אודי, אליעזר גוטמן) ההחלטה לגבי מינוי הרב"ש, עם הנחיית המזכירות לקיום "משרה אחודה" – רב"ש הקיבוץ + קב"ט פלרם. (הצוות החליט על מינוי **עומרי קמה**. ההחלטה פורסמה בקהילה-נט ועל לוח המודעות).
- רשם - אודי**

פרוטוקול ישיבת המזכירות – ועד הנהלה

מספר 14 / 2019

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן

תאריך הישיבה: 16.6.2019

מספר חברי ועד הנהלה: 13

שמות המשתתפים: אודי פלד, ארנון ר., עידו ש., לאה ז., שחר
בראב, יגאל אופק,

דורון ק., שחר שטייף, ישראל עוזרי, דניאל פרי,
נוח בן-נחום,

אודי ב.צ., אמן צ'ולה, עירא יפה.

חסר : -----

משקיף : מיכאל שגיא

על סדר היום

1. אישור פרוטוקול ישיבה קודמת.
2. ביטול מועמדות: משפחת דותן טהר-לב
3. אישור עקרוני בעניין קליטת משפחת איציק וסיוון (קרש) **חאב.**
4. הצעת ועדת צעירים – הארכת מסלול צעירים/שנות קשר מגיל 30 לגיל 32
5. בקשות פרטניות להארכת מסלול צעירים.
6. הסדר שליחות לאומית/תנועתית/לימודים גבוהים בחו"ל. (מוזמן מוטי חורש).
7. ערעור על חסימת "כביש החבורה" מצד צפון (מוזמנים: עמית גפן, עמית זית, עומרי קמה).

החלטות

1. אושר פרוטוקול ישיבה קודמת.
2. דווח למזכירות שמשפחת דותן טהר-לב הודיעה שלא תגיע לקיבוץ כמתוכנן. עקב כך מתבטלת מועמדותם. אם בעתיד ירצו שוב להתקבל למועמדות, יידרשו לעבור המסלול המקובל, כולל קבלה למועמדות בקלפי.

3. המזכירות קיבלה הודעת משפחת איציק וסיוון (קרש) חאב ושלושת ילדיהם להגיע בקיץ זה לקיבוץ במגמת קליטה.
4. המזכירות אישרה ברוב קולות הצעת ועדת צעירים להאריך מסלול צעירים עד גיל 32. השינוי בהסדר יחול מיום קבלת החלטה זו במזכירות ולהבא. בגין הארכת תקופת המסלול מעל גיל 30 תיגרע תקופה זהה של וותק קיבוצי (הנצבר מסיום יב' עד שחרור מצבא חובה – אם וכאשר מתקבל הצעיר לחברות בקיבוץ).
5. לאור ההחלטה בסעיף 4 הנ"ל, התייטר הצורך לקבל החלטות בבקשות הפרטניות.
6. מוטי העלה השגותיו לגבי ההחלטה שהתקבלה בנדון באסיפה ביום 13.8.2014 ועודכנה בהחלטת מזכירות מיום 10.3.2019. החלטת המזכירות צמצמה את החלטת האסיפה באופן שיציאה בקשר עם עבודה תוכר כשליחות (בכפוף לאישור) רק אם מדובר בשליחות מטעם מוסד לאומי או תנועת, בעוד שעל "שליחות עסקית" גרידא, יחולו הכללים של חופשה מיוחדת.
- הוחלט:** מאחר ומדובר בהחלטת אסיפה (ומזכירות), יש לערער על ההחלטה באסיפה. היה ויוגש ערעור כזה, רשאית המזכירות – כמובן – להביא המלצתה בפני האסיפה.
7. לאחר שמיעת החברים שהוזמנו לדיון, החליטה המזכירות:
- המחסום ישאר על מקומו עד להחלטה חדשה.
 - המזכירות מטילה על ועדת תכנון + ועדת בטיחות לבצע תכנון (מדרכות, חניות...)
 - שייטר את הצורך במחסום קבוע ויאפשר להסתפק במחסום חשמלי מסוג זה הקבוע בקצה הדרומי של כביש החבורה.
 - על ועדת תכנון לפרסם התכנית בציבור – כולל הצגה על לוח המודעות. (וכהערה כללית: לפרסם לציבור כול תכנית שיש לה השלכות ציבוריות – להבדיל מתכניות פרטניות של בתי המגורים).
 - ככלל, מנחה המזכירות את ועדת תכנון ובטיחות להימנע מקביעת מחסומים קבועים בשטחי המגורים.

פִּינָה חֲסֵדָה -

יְצִירַת מִקּוּמֵי

הרעיון לפתיחת פינה זו בעלון נולד אצלי לאחרונה בזכות שבוע הספר העברי. ניסיתי לרכז ברשימה את כל החברים שהוציאו לאור ספר. פניתי לחברים לראיון וחשבתי שיש בקהילתנו הקטנה עוד יוצרים מתחומים שונים שאשמח לראיין. היוצרים יכולים להיות **מכל מיני תחומים**, ויצירתם בכל **מיני מסגרות**, למשל יצירה בחוג או קורס, יצירה למגירה או בבית. יוצרים שמעוניינים לשתף אותנו בסיפור שמאחורי היצירה.

השאלות בדרך כלל יהיו שאלות דומות לאלו המוצגות כאן. מזמינה אתכם לפנות אליי, לקבוע פגישה לראיון. כרגיל פרטי ההתקשרות בסוף העלון.

זוהר

לכבוד שבוע הספר ראינתי כמה סופרים משלנו, בכל עלון אציג שני ראיונות של שני יוצרים או יוצרות בפירת היוצרים המקומיים.

שבוע הספר העברי - (מידע מויקיפדיה)

אירוע המתקיים בישראל מדי שנה במהלך חודש יוני, במסגרתו מוקמים ירידי ספרים ברחובות הערים, ובהם מיוצגות מרבית הוצאות הספרים בישראל, המוכרות את ספריהן במחירים מוזלים. גם בחנויות הספרים נמכרים הספרים בהוזלה בתקופה זו, ויש בהן המאריכות את המכירה המוזלת על-פני כל החודש.

בנוסף למכירת הספרים, מתקיימים במהלך תקופה זו אירועים ספרותיים מגוונים, כגון מפגשים עם סופרים, ערבי קריאה וטקס הענקת "פרס ספיר" לסופרים עבריים.

אודי פלד:

שאלה: אודי, כתבת כבר כמה ספרים. ציין אלו הם?

1. כתבתי **תשעה ספרים/רומנים: נהר הבדידות, אנשים יפים – אנשים שקופים, דוקטור איזה דג יש לי?, געגועי האבק לכוכבים, נצח ישראל – תיק סודי ביותר, יאיר וליילה, הגן שקוראים לו אלוהים, קרב סולטן-יעקב הקטן**, ועוד ספר הכולל **סיפורים קצרים מחיי הקיבוץ** עם איורים של בתי ענת. במגירה עוד שלושה ספרים שאין לי זמן להפיק. הספר האהוב עליי מכולם הוא הראשון – נהר הבדידות (שהוא המסוכן מכול הנהרות). "תקצר היריעה" מלתקצר אותו – מי שמעוניין יפנה אליי ויקבל עותק.

שאלה: אז עכשיו אודי ספר לנו איך הספרים נולדו.

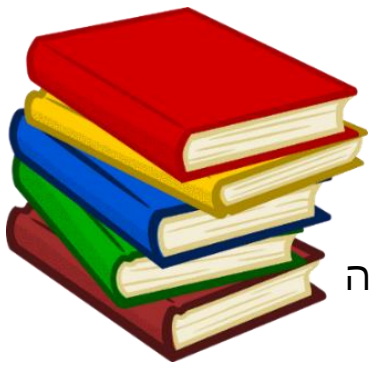
2. הספרים נולדים כמובן בראש, אבל מה שיפה זה שהם במידה רבה "כותבים את עצמם", דהיינו – גם הכותב נמצא ב"מתח" ולא בדיוק יודע מה יקרה בפרק הבא או אפילו בעמוד הבא... הסיפור גורר את המספר לא פחות ממה שהמספר דוחף את הסיפור.

שאלה: מה התגובות שקיבלת על הספר?

3. אני לא ממש אורב לתגובות ולא יוצא לצייד אחריהן. לצפות או לעסוק בתגובות לספר שיצא לאור, זה "ללכת אחורה", ואני-ברגע שהספר נחתם חושב רק קדימה...

שאלה לסיום: עשית לנו חשק, איפה אפשר להשיג את הספרים?

4. את הספרים אפשר להשיג (ללא שום תמורה) רק אצלי – ולא את כולם. מחלקם נשאר לי רק עותקים בודדים. אני צריך להדפיס מהדורות חדשות. זו ההזדמנות לבקש מחברים שאיזה ספר שלי קבור באחד ממדפיהם... לשים לי אותו בתא הדאר.... אני ממש קצר בעותקים ושמח על כול "בן אובד" שמוצא את דרכו בחזרה אל חיקי.

בלינדה קוטלר

בלינדה, כתבת כבר כמה ספרי ילדים. צייני אילו הם. ספרי על מה הספרים?

1. כתבתי 3 ספרי ילדים, והרביעי בדרך. מאז ומתמיד אהבתי לקרוא המון, נמשכתי במיוחד לספרי ילדים, ויש לי מאות ספרים בבית.

הספר הראשון – "מה אבא היה אומר" – הטריגר לכתיבת הספר היה עיסוק בנושא שהוא פחות מדובר וקשור לסיפור חיים משפחתי אישי שלנו, כי גל לא זכה להכיר את אבא שלו. גל נולד 7 חודשים אחרי שגיל נפטר. הוא חווה התמודדות של ילד שגדל ללא זהות של אב בבית, והקושי הקיים סביב נושא זה בקרב חברת הילדים. במשך 10 שנים הייתי בתהליך של חיפוש אחר ספר שיענה על הצורך הזה. הספר יצא בדיוק במועד השנה ה- 20 לפטירתו של גיל.

כל הגיבורים בספרים שלי הם עם השלכה על בעלי חיים. לפי התפיסה שלי קל יותר להשליך את הסיפור על בעל חיים, לדוגמה: דמות הפינגוין נבחרה בשל תכונתו של אב המשפחה לטפל בצאצאים. אצל סוסון הים הזכר הוא זה שבהריון והוא משריץ את הצאצאים.

הבחירה בבעל חיים היא לא "סתם" אלא משמעותית.

הספר השני – "גשר לקשר" – פיל אפריקאי שרוצה לפגוש בן דוד שלו פיל אסיאתי. בחרתי בפילים כי אני מאוד אוהבת פילים ופעילה למען הפילים. משמעות הסיפור הינה הכמיהה של הפיל שלא יהיו מלחמות, שלא יהיו גבולות ושערים בין מדינות. כולנו יכולים להיות על גשר אחד. המטרה שלי הייתה לעורר שיח על נושא טעון ולהגיע ללב של הילדים.

ספר שלישי- "סיפור בקיצור על מותר ואסור"

גיבורת הסיפור היא נמלה שכל הזמן עובדת כי היא ממושמעת. כך זה אצל נמלים הן עמלות, צייתניות למען הממסד. מצייתות לחוקים. הנמלה נטע קיבלה הזדמנות כשפגשה קיפודה שהזמינה אותה לצאת מהשורה ולעשות משהו אחר. המסר: להעז לעשות משהו אחר שלא על פי המקובל הנדרש, במטרה להרוויח להתבלט, להביע עצמך...

הסתבר לי שכל הספרים בעצם מספרים את עצמי.

בלימודי התואר הראשון, קיבלתי כלים בקורס ספרות ילדים. שם רכשתי הרבה ידע לגבי בניית ספר וכן לגבי האיורים שהם משמעותיים ביותר.

בספרים שלי האיורים מאוד חיים ומדברים. היה לי חשוב למצוא את המאיירים המתאימים שבעצם מספרים את הסיפור, ולמעשה גם משווקים אותו.

יש לספרים שלי מסר שאני שואפת שיעבור לכמה שיותר ילדים. אין כוונה שיהיו רבי-מכר, מפני שהנושאים אינם ב"מין-סטרים" – לא נחשבים נגישים ויומיומיים בחיי הילדים.

לגבי תגובות לספרים – זה מביך אותי, אבל קיבלתי תגובות מאוד חיוביות. לאחרונה התקשרה אלי עובדת סוציאלית מטעם משרד הביטחון, וסיפרה שהביאה את הספר: "מה אבא היה אומר" לכיתה ה' בכדי ללמד את נושא האובדן והמוות, עם התייחסות אופטימית וראיה של המשך החיים. זה אינו ספר על יגון וסופניות זו אלא איך להמשיך את החיים. לכן זה מאוד שימח אותי. זו התגשמות מטרת הכתיבה שלי – להגיע ללב הילדים ולעורר שיח.

תהליך הוצאה לאור מחייב זמן, פניות, הבנה שצריך תעוזה שלצערי אני לא מוצאת בתקופה זו של חיי. את הספרים ניתן למצוא בחנויות סטימצקי וצומת ספרים. אפשר להזמין דרך הוצאת אוריון, וכן גם במרכולבו שלנו.

ולסיום הצעה –

מזמינה אתכם ההורים לפנות אליי. יש ברשותי הרבה ספרי ילדים ומכיוון שאני עובדת ביעוץ חינוכי, אשמח לכוון ולייעץ בנושאים המעסיקים אתכם ההורים וכן את צוותי חינוך.

השתבח כ"ן

לאודי עם סיום תפקידו:

מספר שנים מכובד עמד אודי בתפקיד מרכזי כל כך. במה התייחד?

נדמה לי שקודם כל כמי שהחמלה הייתה בראש סדר העדיפות שלו:

אין איש מאתנו היודע מתי יזדקק לאוזן קשבת, ולעיתים לעזרה של ממש. לא מעט ביקורת ספג אודי במהלך השנים על רוחב ליבו. היו מי שיום קודם עוד ביקרו אותו על כך, ולמחרת כשניחתה עליהם מצוקה ולעיתים מכה, ברור היה שאודי הוא הכתובת הראויה: "יש את אודי".

"זה בזו נביט ונתמה שנית, אם ראינו נכונה. לפעמים אני, לפעמים אתה, כה זקוקים לנחמה". (רחל שפירא).

אין גם כמו אודי מי שלא קפא על שמריו, והתעקש על עבודה עצמית כדי למלא את התפקיד הקשה הזה טוב יותר. זוהי אולי התכונה שאני מעריכה יותר מכל: היכולת לעבוד על אשר דורש תיקון ולהשתבח כל הזמן. הקדנציה האחרונה של אודי חידדה בעיניי תהליך זה למופת.

חוכמת הניסיון, הגיל והאיפוק. התחושה שהוא תמיד זמין בשבילך, הצניעות האישית וההגינות. איש של שלום, פשרה, והכלה.

ברמה האישית, יש בי קצת תחושת יתמות. עבורנו אודי הוא מאחרוני הדור שלנו שמעביר את מפתחות הניהול לבאים אחריו. נחסר את הכתובת לערכים זהים, לתקשורת דומה, לאני מאמין, לדנ"א המשותף ברוב הדברים. התחושה קצת דומה לזו שבה אנחנו מתבוננים בישראל שאהבנו והנה היא נעלמת.

השתבחת כ"ן.

זכית אודי ואתה עטוף במשפחה גדולה אוהבת: ילדים ונכדים שנותנים את טעם החיים, היום שיהיה מעתה כולו שלך.

אגרת המון חומר על האנשים כאן. הוא מחכה לביטוי בספרייך. זה אולי הזמן.

אני מבקשת לאחל לך רק טוב. **אביטל רייזנר.**

פינתנו החדשה –

”היזעת...”???

(מבית מדרשם של שחר, חלי ועידו)

והפעם – קרנות השתלמות...

הידעת כי רמת יוחנן מפקידה עבור כל חבר (וחברה) מידי חודש 1,250 ₪ (שהם 15,000 ₪ בשנה לחברה). ההפקדה היא למעשה תוספת לתקציב האישי המועברת בדרך של חיסכון.

הידעת – כי 1,250 ₪ לחודש מבטא שכר ברוטו של 12,500 ₪ לחודש.

הידעת – כי ניתן לפדות מקרן השתלמות רק 6 שנים מיום פתיחתה (אצל רובנו 6 השנים כבר חלפו מזמן....).

בלי קצת טריוויה אי אפשר... עד 2007 ההפקדה לחבר היתה 400 ₪ לחודש, עד 2009 – 600 ₪ לחודש, עד 2015 – 850 ₪ לחודש ומ2016 – 1,250. סך ההוצאה השנתית של הקיבוץ בגין קרנות השתלמות המתוכננת ל 2019 היא 5.9 מיליון ₪.

"חיפשונו מקום ומצאנו בית"

מכתב תודה לתיאטרון הבית של רמת יוחנן
הילה חן – מנהלת החוג לתיאטרון של האגודה למלחמה בסרטן

זה התחיל בקבוצה של נשים חזקות ואמיצות, שכחלק מתהליך ההחלמה שלהן ממחלת הסרטן, בחרו להשתתף בקבוצת תיאטרון שהנושא שלה הוא "מטקסט להצגה". באחד התרגילים הן התבקשו לבחור טקסט שמדבר אליהן ולהציגו מול חברות הקבוצה. ההתרגשות היתה גדולה, הקטעים והעבודה עליהם זימנו תהליך משמעותי עבור כל אחת מהבנות ועבור הקבוצה כולה. מתוך אמונה בבנות ובכוחן, כמו גם בכוחה המרפא של עבודה על הצגה ששיאה הוא העמידה על במה – החלטנו להפכו להצגה. הצגה שתביא לידי ביטוי, תוסיף עוד נדבך, תאפשר נראות ותחזק את התהליך המשמעותי שהבנות עוברות. הוחלט להציג לפני קהל מצומצם – קבוצת חברות מהאגודה למלחמה בסרטן.

בחיפוש אחרי מקום שיאפשר לנו להציג את הקטעים, הגיעה אחת הנשים, ורד, לתיאטרון הבית של קיבוץ רמת יוחנן. מהרגע שדיברתי עם **מעין ויערה** היה ברור שיש כאן הרבה יותר ממקום. הפגישה הראשונה שלי איתן היתה בשעת לילה. נכנסתי לתיאטרון בפעם הראשונה ומיד הרגשתי תחושה של בית. מעין ויערה קיבלו אותי עם חיוך על הפנים ולב פתוח ומזמין. אחרי כמה ימים הגעתי עם הבנות לראות את המקום. ליערה ומעין שחיכו לנו שם עם שולחן מלא כיבוד, הצטרף **איל** – עוד אדם מדהים מהתיאטרון שבא לראות איך הוא יכול לעזור לנו עם ההגברה והתאורה. התחושה היתה נפלאה. מצאנו מיכל/ "מקום בטוח" לתהליך שלנו. לשלושתם היתה אמירה ברורה: "אנחנו פה בשבילכן". מאותו הרגע הם היו שם לגמרי בשבילנו עם המון הקשבה ואהבה. ואם זה לא מספיק, אז הצטרפו אלינו לעזרה מאחורי הקלעים שתי בנות מקסימות, **אופיר** (בן בורהום) ו**הגר** (שלם), שגרמו להצגה לזרום ולנשים לעלות רגועות לבמה.

ההצגה שהיתה אמורה לעלות פעם אחת בפני החברות מהאגודה, התרחבה לשלוש הצגות. הקהל התרחב לקהל של בני משפחה וחברים נוספים. היה מרגש לראות את כל הקהל קם על רגליו ומוחא כפיים לכבוד

"נשים חזקות (ש)בשעות הקשות
נלחמות בלי לאות שבעתיים.
לראות את האור, השלווה והדרור,
למצות את חיינו כפליים".
(מתוך שיר הפתיחה של המופע)

נשים שהעזו והתמסרו לחלוטין לתהליך, על כל הקשיים והאתגרים שהיו בדרך. ומחיאיות הכפיים האלה התאפשרו ומגיעות לא פחות לאותם אנשים טובים שליוו אותנו לאורך הדרך, ובראשם לצוות המדהים של תיאטרון הבית. מילותיו של השיר "אנשים טובים" שכתב נעם חורב, הלחין ושר רמי קליינשטיין, ליוו אותי לאורך כל התהליך והיו כל כך מדויקות. סימנו את המסע שלנו עם עוד כמה הבנות ותובנות חשובות לחיים וביניהן ההבנה ש"לא צריך לחפש מלאכים בשמיים, הם מתהלכים בינינו על פני האדמה". מלאת הודיה לכם, אנשים טובים, על הבית והלב החם.

אנשים טובים / מילים: נצט חורב / לחן: רמי קליינשטיין

לא צריך לחפש מלאכים בשמיים
הם מתהלכים בינינו, על פני האדמה
נוצצים בקצה הצב, מסתירים את הכנפיים
נושאים על גביהם תרמילים של נחמה

הם יודעים להאיץ בדיוק הזמן
לרדת בלהירות במדרגות האפלות
להרים שם את המתא, לצבוע בלבן
לפתוח במבט את הדלתות הנצולות

אנשים טובים,

נשארו עוד אנשים טובים
את כשהשמיים צנויים בכוכבים
הם ישלחו אליך יד, הם יאיצו במיוחד
להזכיר לך שיש עוד טוב בצולמ
הם יאיצו את רק תאמין שהם שם

לא צריך לחפש מלאכים בשמיים
הם מתהלכים בינינו, ביני ובינך
הם יודעים איך לרפא את הכוח הצינניים
להוביל את הכאה אל שדות השכחה.

אי-מהות – הצגה אורחת בתיאטרון הבית

עדן רז

שלושה ימים לאחר שהחלו לקלף את קירות הארמון העתיק של "בעלת הארמון", נחשפה הקופסה השחורה, הבמה התרחבה ולתוך תיאטרון הבית נכנסו שבע נשים מקסימות והעלו הצגה חדשה: "אי-מהות" – תוצר אישי, נשי ורגשי של תקופת ההתמודדות וההחלמה שלהן, יחד ולחוד, מ"המחלה".

את הקבוצה הזו מובילה הילה חן, במאית החוג לתיאטרון של האגודה למלחמה בסרטן. דרך מפגש אקראי בין יערה לאחת מנשות הקבוצה, נוצר החיבור עם התיאטרון. הבנות הגיעו לראות את המקום וההתלהבות הדביקה אותנו באנרגיה וברצון לסייע להן.

אנחנו ליווינו ונרתמנו בשמחה: מעין נתנה יעוץ מקצועי, יערה עיצבה את הבמה, התלבשות והאביזרים, ואיל ואורי התנדבו להאיר ולהגביר.

הקבוצה הביתית שלנו הייתה רק חלק ממערך אנשי מקצוע שנרתמו להפקת המופע הזה, ביניהם צלמים, מאפרות, מעצבים גרפיים ועוד.

המופע מורכב מארבעה מונולוגים המתארים יחסי אם ובת שונים: יחסים קרובים, יחסים מורכבים, יחסים המעוררים זיכרון וגעגוע, יחסים שאינם ואליהם כמהים – כל מונולוג קיבל קול ופרשנות משלו.

הקטע הראשון היה מתוך המחזה "בראשית" של אהרון מגד, המונולוג של חוה, המדברת על כמיהתה לבת שמעולם לא הייתה לה, על העזרה והחברה הנחוצים לה, ועל הנעורים שהיו ואינם.

מתוך המונולוג:

"צריכה הייתי ללדת גם בת. הכל היה שונה אז... הייתה עוזרת לי בעבודות הבית, יושבת לידי, והעיקר – לא הייתי בודדה כל כך... לא הייתי נשארת לבדי ודואגת מה עושה אדם בשעה זו ואיפה

הוא נמצא... (נאנחת) אבל בגילי, למעלה מארבעים... (צוחקת)
זה מאוחר מדי. לא אוכל ללדת עוד... כן, אינני צעירה כבר".

הקטע השני מתוך המחזה "אבודים ביונקרס" של ניל סיימון,
המונולוג של בלה. בלה היא אישה עליזה ושובת לב הסובלת
מפיגור קל, אך עומדת על זכותה לאהוב ולהיות נאהבת. היא
חולמת על אהוב ועל ילדים ומתמודדת עם קשיחות הלב של
אמה.

מתוך המונולוג:

"את חושבת שאני לא יכולה ללדת תינוקות בריאים, אמא?

אז אני כן יכולה, אני עבדתי בחנות וטיפלתי בך מאז שהייתי בת
12. כזאת חזקה אני, כמו שור! לא ככה אנחנו צריכים להיות,
אמא? התינוקות שלי לא ימותו כי אני אוהב אותם ואטפל בהם...
והם לא יהיו חולים כמוני וכמו גרטה, או חלשים כמו אדי ולואי...
התינוקות שלי יהיו יותר מאושרים ממה שאנחנו היינו, כי אני
אלמד אותם להיות מאושרים! אמא, בבקשה, תגידי כן! אני
צריכה שתגידי כן! בבקשה, אל תלכי... למה את הולכת?"

הקטע השלישי היה מונולוג מקורי שכתבה המבצעת, שנשאה
אותנו על כנפי הזיכרונות שלה אל מרוקו של פעם ואל בית
ילדותה. שם שמענו על סבתה ועל אמה. הרחנו את ריחות
המטבח וראינו את הנופים הרחוקים הקרובים אל ליבה עד היום.

במערכון הרביעי הופיעו ארבע נשים אשר המחזו בצורה הכי
מתוקה וקומית את הסיפור "לציונה יש כנף אחת", מאת נעם
חורב. עם הקשר החם והקרוב בין ציונה לאימה, ועם הסוף הטוב
שמגיע בסיומו של סיפור ילדים זה, היה נעים לסגור את הערב,
אך לא לפני שהנשים המיוחדות האלו ריגשו את כל האולם
כששרו את השיר "מתנות קטנות" של רמי קליינשטיין, והזכירו
לנו את היופי שבפשטות ובמובן מאליו שיש סביבנו ובחיינו.

מרגש היה לראות את אולם התיאטרון שלנו מלא עד אפס מקום
במשפחותיהן וחבריהן של הנשים האלו. מחיאות הכפיים הרימו
את הגג וריגשו אותנו עד דמעות.

ביקורת קטנה-

חג- השבועות

באנו לטקס וראינו במה מקושטת מאוד יפה. כיבדו אותנו בתוכנית מקומית מאוד נחמדה. חברים קראו יפה, בנות חמודות רקדו נהדר, ותזמורת מקומית – גם כן נחמדה – הופיעה בכל עוז! וכאן האבל: עוצמת הקול, גם של הקריינים וגם של התזמורת, הרעידה את כל הגוף. ראיתי שחברים רבים אטמו את האוזניים, ואחת מבוגרת אשר שמחתי לראות בקהל, פשוט קמה ועזבה את השטח..... זה נכון שמגיל צעיר הבנתי שדיסקוטקים אינם ברשימות הבחירה שלי ופה מדובר על ערב-חג, גם נכון שלהמון הופעות לא הגעתי, מכאן שאינני רגילה לכך... אבל גם נכון שעוצמות קול (דציבלים) מוגזמות מזיקות לשמיעה של כל ציבור מכל גיל.

מכיוון שראיתי שחברים רבים חשו כמוני, ראיתי לנכון לציין זאת. אם בכל החתונות באולמות אירועים כך נוהגים, איש לא טען שכך נכון לעשות.

אני בפירוש מוחה על תופעת ההגזמה הזו, וגם בהופעה של "רטלין" זה חזר על עצמו. חבל לי על אוזני כל הצעירים שיתקלקלו מגיל רך, וכולנו הבוגרים לא חייבים לסבול מדציבלים מוגזמים. אני מאוד מקווה שאינני היחידה בדעה זו. דעת קהל חברים! לדעת קהל יש כוח... באיזשהו מקום אני מאמינה שדעת קהל יכולה להשפיע גם על מה שקורה באולמות אירועים – אך זה סימפוזיון לקהל יותר רחב מביתנו ברמה. בתקווה שלא להיפגש יותר ב"בומים" כאלו....

רותה היוז

"ברמה" עלון למידע מס' 1894, כה' בסיוון תשע"ט, 28/6/2019, קיבוץ רמת יוחנן

הערכה

בחדר אוכל הייתה מודעה "ירח מלא, צלילים מרפאים"

הגעתי לטקס שהעבירה אנוצ'קה (בת הזוג של מתן קפולניק). באווירה רגועה, אור עמום מעט, כל אחד שכב על מזרון, וביד אמונה העבירה אותנו המנחה לעולם של צלילים מיוחדים במינם, עם ליווי שירה שקטה ומרגיעה. זו הייתה מתנה נהדרת לאחר יום עבודה, רגיעה של הגוף והנפש. לאחר כשעה חזרנו בהדרגה למציאות, כשהנפש והגוף רגועים. ללא ספק חוויה מהממת ומומלצת שכל אחד כדאי שיעבור – אם לא בשביל הגוף, אז בשביל הנפש.

חגי רותם

אוטופיה

מציאות מושלמת ועם זאת בלתי מושגת, יש שיגידו – "דמיונית". מדריכי ומדריכות המחנות העולים ברמת-יוחנן ובגוש-זבולון, פועלים כבר תקופה בהכנות ל"מחנה הקיץ- אוטופיה" של התנועה.

מבחינתם, במחנה הקיץ, ביער לביא, אין גבול לדמיון. בעזרת ילדי הקיבוץ שיצטרפו אליהם, יבראו יחד ביער שלושה ימים קסומים. מציאות אחרת, עולם של ילדים ונוער שמובל רעיונית כולו על ידם.

במחנה הקיץ יתנסו הילדים בבנייה מחנאית, יבנו תורן לדגל, מתקן תיקים, דלת מסתובבת בכניסה למתחם, וכל העולה על דמיונם. הילדים ילמדו לעזור אחד לשני להתמודד עם תנאי הלינה מחוץ לבית בשקי שינה. הם יחוו א"ש לילה מפחיד ומאתגר וינצחו ילדים אחרים מכל רחבי הארץ בשלל תחרויות מגוונות, כמו שרק ילדי רמת יוחנן יודעים.

מחנה הקיץ יתקיים בין התאריכים 16-18.7 ביער לביא (סמוך לצומת גולני).

פרטי הרשמה אצל המדריכים.

מדריכי "בית ראשית" מעודדים את הילדים לצאת למחנה הקיץ, ומבטיחים לא לקבוע פעילויות חסרות תחליף במקביל.

כל ילדי רמת יוחנן מסיימי ד' - ו' מוזמנים לחוויה בלתי נשכחת וחד-פעמית עם המדריכים המהממים דנה מור ועינבר בן נחום, ועם הקומונר הנפלא גיא.

נתראה ביער.

ומי שלא נמנה על שכבת הגיל הזו, מוזמן לבוא להדריך במחנה הקיץ. חכו לתמונות.

איתי אלפרין רכז המחנות העולים ברמת יוחנן

תודה לעובדי הנוי

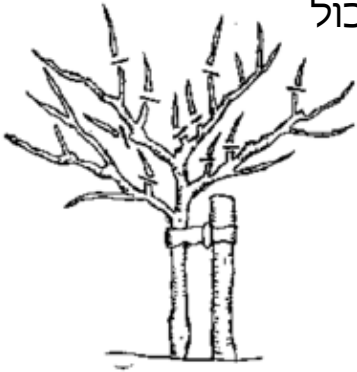
זה מתחיל עם צלצול טלפון: "שלום, מדבר בני קציר אני מבקש לגזור את השיחים בגינה, יש לי הרבה שיחים וברצוני לדלל, ובנוסף טיפול בעצים גבוהים".

אחרי כמה ימים אני מקבל טלפון מבן, והוא מציע לי: "בוא ניפגש בגינה ותגיד לי מה אתה רוצה".

אנחנו נפגשים ובן מציע לי עוד דברים שאני לא ראיתי. אחרי זה בן עם הצוות שלו עושים את העבודה על הצד הכי טוב שיכול להיות, ולי יש הפתעה כאשר אני חוזר מהעבודה.

ועל כל הטוב הזה אני רוצה להגיד לצוות הנוי תודה רבה!!!

בני קציר

תיאום אירועים בבית ההנצחה

בית הנצחה משמש כיום כמרכז לפעילויות רבות בקיבוץ; הוא נותן מענה למספר רב של גופים, בהם הנהלות קהילה, פלר"ם, חינוך וענפים נוספים; הוא מקום המפגש הקבוע של מועדון חמש, מתקיימים בו בין השאר שיעורי מוזיקה, קונצרטים, סדנאות, ימי עיון ואירועים פרטיים.

לבית ההנצחה ביקוש גדול מאוד, ולפעמים הפעילויות רודפות זו אחר זו. אנו משתדלות לתת מענה לכל הבקשות.

לתאום השימוש במקום:

1. פניות יתקבלו אך ורק במייל b_hantzacha@kry.co.il.
אנא פנו פרק זמן סביר לפני מועד האירוע ולא בדקה ה-90, והקפידו לרשום:
* מה הפעילות, והאם פרטית / קיבוצית.
* תאריך ושעות מבוקשים.

* שם המבקש.

* מספר טלפון בו ניתן להשיגכם.

2. תשובות יתקבלו במייל חוזר תוך יום-יומיים.

3. אם ביטלתם, אנא הודיעו במיידית – הביקוש לבית הוא רב.

4. אנא קחו בחשבון שפעילויות קיבוציות יתועדפו לפני פעילויות פרטיות.

הבית ידידותי מאוד למשתמשים, מצוייד כנדרש, תמיד נקי.

- נבקשכם להחזירו נקי ומסודר – כפי שקיבלתם אותו.
- אנא הקפידו לכבות מקרן, אורות, מזגנים, מיחם, ובדרך הביתה – קחו איתכם את שקית האשפה...

בתודה מראש, חנה צולמן וצוות הארכיון

מזל טוב

ללי ועודד גוטמן להולדת בתם תמר,

אחות לעופרי ונטע,

נכדה לדלית ביטי

ולסבא רבא עזרא רון

ברכות רבות לכל המשפחה, בריאות אושר ונחת!

פשט מדים

אלמוג צוקרמן סיים את שירותו הצבאי
מאחלים לו בהצלחה ובהנאה באזרחות!

לקהל קוראי הברמה-

שימו לב, העלון מגיע אליכם בשלושה אופנים:

1. מודפס ומחולק לתאי הדואר - רק למי שביקש,
2. קובץ באתר שלנו קהילנטי,
3. מיילים אישיים.

ניתן להשאיר לי הודעה במייל, או בתיבת הדואר של זוהר.

"ברמה"

הקלדה, עריכה, הדפסה, שכפול והפצה – **זוהר מור**

הגהה- **אודי פלד**

Barama2@kry.co.il